

Full diocesà

11 de juny del 2017

p4 i p5 – Càritas Diocesana presenta la memòria anual

p8 – Avui, Jornada de la Vida Contemplativa

cridats a ser
comunitat

18 de juny és
Corpus: el dia
de la Caritat

«Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor»

Santíssima Trinitat / Cicle A

Lectura del llibre de l'Èxode

En aquells dies, Moisès es llevà a la matinada i pujà a la muntanya del Sinaí, tal com el Senyor li havia manat. Portava a les mans les dues tauletes de pedra. El Senyor baixà enmig del núvol i proclamà el seu nom. Moisès s'estigué allà amb ell. Llavors el Senyor passà davant d'ell tot cridant: «Jo sóc el Senyor, Déu compassiu i benigne, lent per al càstig, fidel en l'amor.» Moisès es prosternà tot seguit, l'adorà amb el front fins a terra, i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, vingueu vós mateix a acompanyar-nos. És veritat que és un poble rebel al jou, però vós ens perdonareu les culpes i els pecats, i fareu de nosaltres la vostra heretat.»

(34, 4b-6.8-9)

Salm responsorial

Glòria i lloança per sempre.

(Salm 3)

Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau i ben avinguts, i el Déu de l'amor i de la pau serà amb vosaltres. Saludeu-vos els uns als altres amb el bes de pau. Us saluda tot el poble sant. Que la gràcia de Jesucrist, el Senyor, l'amor de Déu i el do de l'Esperit Sant siguin amb tots vosaltres.

(13, 11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna. Déu envià el seu Fill al món no perquè el condemnés, sinó per salvar el món gràcies a ell. Els qui creuen en ell, no seran condemnats. Els qui no creuen, ja han estat condemnats, per no haver cregut en el nom del Fill únic de Déu.

(3, 16-18)

«Déu estima tant el món, que ha donat el seu fill únic, perquè no es perdi ningú dels qui creuen en ell, sinó que tinguin vida eterna»

El misteri de la Trinitat

Jean Hakolimana, prev.

En tots els pobles existeix el tres com a nombre especialment destacat. En ell se supera la divisió i la confrontació sense solució, simbolitzada en el dos. En moltes cultures, tres és el més gran nombre escrit amb tantes línies que el valor representat. Fins i tot els romans, sumant-se a aquesta lògica, van substituir el quatre escrit en IIII per la forma sostractiva IV. La mateixa naturalesa humana contribueix a aquesta sacralitat del tres, amb la tríada familiar: pare, mare i fills. En moltes ocasions, la tradició bíblica també se suma a aquesta saviesa universal, preparant-nos a rebre la revelació de la Trinitat. En Gn 18,2, Abraham rep la visita de Jahvè sota l'aparença de tres àngels, i Déu és invocat en Isaïes com a Sant, Sant, Sant (cf. Is 6,3).

Hi ha, però, dos textos de l'Antic Testament, no tan coneguts, que ens endinsen millor en el misteri de la Trinitat. Os 6,2 diu: *Déu ens tornarà la vida en dos dies, el dia tercer ens farà aixecar i viurem a la seva presència*. Ex 5,13, recolzant-se en aquesta predicació, recorda que el camí de salvació del poble de Déu cap a la llibertat comença per la crida a recórrer una distància de *tres dies de camí*. El nostre Déu és Trinitat perquè la seva naturalesa és de salvar. És Aquell que fa de cada minut de la nostra vida el «tercer dia», moment especial de salvació. Ara bé, la seva intervenció salvífica, de vegades, es fa esperar. Humanament, voldríem ser salvats el primer dia, com a més tard el segon. Tot i això, ens mantenim fermes en l'esperança, sabent que ens té preparat el tercer dia. Només ens cal seguir el consell de sant Pau: *refermeu-vos, animeu-vos*.

La imatge

El Misteri de Déu —amb majúscula— és Déu mateix i la seva obra. Els poetes i els artistes troben llenguatges per a poder-ne parlar; també els creients.

Jesús, una única Persona, té tanmateix dues naturaleses: la divina des de l'eternitat i la humana des de l'Encarnació.

El Pare i l'Esperit donen testimoni que és el Fill de Déu. En presentar-se com a home té una família, com tots els nascuts.

[Doble Trinitat \(1681-82\). Murillo](#)

Lit. hores: Setmana II

12 dilluns

—Sant Joan de Sahagun (1430-1479)
—Sant Onofre, monjo (s.IV)
2 Corintis 1,1-7 / Salm 33 /
Marc 5,1-12

13 dimarts

—Sant Antoni de Pàdua, prevere i doctor de l'Església (1195-1231)
—Sant Pelegrí, màrtir
2 Corintis 1,18-22 / Salm 118 /
Mateu 5,13-16

14 dimecres

—Sant Eliseu, profeta (s.VI aC.)
2 Corintis 3,4-11 / Salm 98 /
Mateu 5,17-19

15 dijous

—Santa Maria Miquela del Santíssim Sagrament, verge (1809-1865)
—Sant Guiu, màrtir (*303)
2 Corintis 3,15-4,1.3-6 / Salm 84 /
Mateu 5,20-26

16 divendres

—Sant Quirze i Santa Julita, màrtirs (s.IV)
2 Corintis 4,7-15 / Salm 115 /
Mateu 5,27-32

17 dissabte

—Sant Benvingut, religiós.
—Sant Ismael (*326)
2 Corintis 5,14-21 / Salm 102 /
Mateu 5,33-37

18 diumenge Santíssim Cos i Sang de Crist / Cicle A

—Santa Edeltrudis, verge (640-679)
Deuteronomi 6,2-3.14b-16a / Salm 147 / 1 Corintis 10,16-17 / Joan 6,51-58

La vulnerabilitat i precarietat continuen presents en la nostra societat

Presentació de la Memòria Anual de Càritas Diocesana

El nombre de persones ateses per Càritas Diocesana durant l'any 2016 respecte a l'any passat ha augmentat, no superant però la xifra dels darrers anys, segons informa la memòria anual. Foren un total de 4.629 persones.

Respecte a la procedència d'aquestes persones, es va consolidant la tendència iniciada en els darrers anys d'augmentar el percentatge de persones autòctones, arribant aquest any al 40%.

Hi ha continuïtat en la prevalença de les dones com a perfil majoritari.

La vulnerabilitat social arriba cada vegada més a perfils de persones que fa anys no necessitaven ajut i que no tenen ni barreres culturals ni de procedència.

La precarietat dels treballs remunerats a què tenen accés les persones ateses des dels nostres serveis: alguns, malgrat treballar, han de continuar necessitant el suport de Càritas.

Ens cal una nova mirada dels nostres projectes i serveis que permeti de replantejar-nos l'acció social i adaptar-nos a les noves realitats.

El resultat de l'exercici econòmic 2016 és que les despeses (2.052.679,21) han superat els ingressos (1.959.457,12) en 93.222,09 euros.

Baixen les peticions d'ajuda d'atenció social

5.397 persones s'han beneficiat del Servei d'Acolliment i Atenció Social. El nombre d'ajuts ha estat d'11.561 (2.511 econòmics i 9.050 en espècie).

La tendència ha estat que menys persones han fet demanda d'ajuda als nostres serveis d'atenció social.

Es va veient la necessitat de treballar la família com a centre de la nostra atenció i acompanyament des d'una mirada integral.

Hi ha la voluntat de dignificar els ser-

veis d'alimentació i roba en les Càritas de la diòcesi.

Es detecta un augment de problemes de salut física i mental deguts a situacions de crisi que s'allarguen en el temps.

Un total de 4.629 persones han estat ateses per Càritas Diocesana

5 –notícies del bisbat

Diferents programes d'actuació

Des dels diferents projectes sociolaborals i d'economia social i solidaria acompanyem les persones en la millora de les seves capacitats personals i professionals a fi de garantir que puguin inserir-se en el mercat laboral i promoure així la seva participació social. S'han acompanyat un total de 503 persones, la majoria dones.

Càritas Diocesana de Vic té una motivació profunda en fer que, al llarg del seu acompanyament a les persones, aquestes gaudeixin d'un dels drets més bàsics com és el dret a un habitatge digne; en aquest sentit, les activitats i serveis desenvolupats són: la casa d'acolliment temporal (alberg) a Vic, les llars d'acolliment temporal en diferents municipis i la masoveria urbana a Manresa.

El programes d'inclusió social han estat adreçats a infants, adults, gent gran, dones, famílies, immigrants i refugiats. El Servei d'Assessorament Jurídic atén les necessitats de tipus legal de les persones acollides per totes les Càritas. Hi ha hagut 178 persones ateses, de 20 nacionalitats diferents, procedents majoritàriament de Sud-amèrica, Àfrica i països de l'Est d'Europa.

Cridats a ser comunitat

Els bisbes de la Comissió Episcopal de Pastoral Social fan públic un missatge amb motiu de la celebració de la festivitat de Corpus Christi, Dia de la Caritat. Aquesta jornada se celebra el pròxim 18 de juny amb el lema «Cridats a ser comunitat».

En la festa de Corpus Christi els cristians adorem Jesucrist mort i ressuscitat per la nostra salvació i realment

present sota les espècies sacramentals del pa i del vi consagrats. En aquest dia acollim la invitació de Càritas a créixer com a comunitat de germans i a participar en l'Eucaristia, sacrament de comunió amb Déu i amb els nostres semblants. D'aquesta manera, tots els qui mengem d'un mateix pa no solament som convidats a formar un sol cos, sinó a créixer en l'espiritualitat de comunió que doni sentit i animi el nostre compromís social en favor dels qui sofreixen.

Visquem en comunió

Amb el lema «Cridats a ser comunitat» Càritas ens convida en la seva campanya institucional a posar el focus d'atenció en la dimensió comunitària del nostre ésser, com a eix fonamental del que fem al servei del Regne de Déu i del projecte de transformació social en el qual estem obstinats en l'exercici de la caritat.

El redescobrimient del nostre ésser comunitari és el punt de partença per a superar els nostres interessos individuals, els comportaments autoreferencials.

ELS VIATGES DEL MUSEU

Del 28 de setembre al 2 d'octubre de 2017

Descobrir l'art medieval del Vèneto i el Trentino amb una nova edició d'ells viatges del Museu. Un viatge acompanyat de la conservadora del MEV, Judit Verdaguer, que obrirà serrades entre l'art medieval i aquesta zona d'Itàlia.

La República de Venècia va ser a l'Edat Mitjana, una de les ciutats més riques i fascinant d'Europa. La seva gran activitat comercial la va convertir en un dels estats més poderosos d'Occident. Era una ciutat amb una gran vocació comercial que es projectava cap a Orient. La influència d'Orient i especialment de Bizanci es pot veure arribat avui tant en l'arquitectura com en l'art venecià. Venècia, també va ser un punt estratègic de les croades i lloc de pas de les rutes de pelegrinatge. Molta gent coneix únicament el vessant turístic de Venècia, tanmateix la ciutat conserva alguns racons amagats que són el testimoni del seu esplendorós passat medieval. Una oportunitat per conèixer espais com la basílica de Sant Marc o el Palazzo Ducale de Venècia, la basílica de Sant Antoni o la Capella dels Sirovagni a Pàdua, el «Duomo» de Trento o l'església de Sant Zeno Maggiore de Verona.

Art Medieval
MEV

Comunitat Episcopal de Catalunya - Vic
www.comunitatepiscopalvic.org
www.museu.org

Els commovedors darrers moments del màrtirs coptes de Minya

Aleteia França

Dies després de la matança perpetrada pel grup terrorista Estat Islàmic contra els pelegrins cristians egipcis, diferents relats testimonien la realitat admirable del seu últim moment: totes les víctimes es van negar a apostatar, cosa que els demanaven els seus botxins a canvi de salvar la vida.

El divendres 26 de maig, amb motiu de la festa de l'Ascensió, dotzenes de pelegrins coptes es dirigien amb autobús al monestir de Sant Samuel, a la província de Minya, situat a 200 km al sud del Caire, quan van caure en una sagnant emboscada organitzada per l'organització terrorista Estat Islàmic.

El balanç és terrible: almenys 29 morts i 25 ferits per les bales dels terroristes. És l'últim atemptat anticristià d'una llista sempre massa llarga. Al començament d'abril, 45 fidels coptes van morir en uns atacs suïcides contra dues esglésies.

En el cas de l'atac de Minya, segons diversos testimoniatges coincidents, tot sembla indicar que els coptes egipcis assassinats, molts nens entre ells, van morir com a màrtirs per la seva fe. Segons els testimonis, després d'haver pres als pelegrins dels seus diners, joies i altres efectes valuosos, els

assassins els haurien incitat a apostatar i a pronunciar la professió de fe islàmica: la *shahada*. Els captius, agenollats, s'hi haurien negat categòricament. Immediatament haurien estat abatuts d'un tret en el clatell, el cap, la gola o el pit.

El diari *Libération* publica el commovedor reportatge del seu enviat especial al poble de Nazlet, que plora set víctimes:

Es negaren un a un a abandonar la fe cristiana abans de rebre el tret de gràcia

«Una desena d'homes emmascarats i armats ens han tallat el camí. Ens han demanat de renunciar a Déu. Els vam dir que no, sense dubtar-ne. Llavors va començar la massacre», relata una dona vestida de dol.

El sacerdot Pernaba Fawzi Hanine, que serveix en la parròquia de Nazlet, no dubta a usar el terme màrtirs:

«Hem d'estar orgullosos dels nostres morts. Cap d'ells no va renunciar a Déu. Van morir com a creients. Són els nostres màrtirs.»

El corresponsal de l'Agència France-Prese informa sobre testimonis similars en un despatx publicat el diumenge:

«Van fer baixar els homes de l'autobús, van prendre les seves targetes d'identitat i l'or que portessin amb ells, les seves aliances o els seus anells. Després els van demanar que pronunciessin la professió de fe mu-

sulmana», indica Maher Tawfik, un home que viatjava del Caire a Bani Mazar, a la província de Minya, per recolzar la seva parròquia en dol.

El pare Rashed, com el seu compatriota de Nazlet, destaca també l'heroisme i la lleialtat de les víctimes:

«Els van demanar que reneguessin de la seva fe cristiana, un a un, però tots s'hi van negar», explica el sacerdot.

El diumenge, el mateix papa Francesc va emprar el qualificatiu de màrtirs durant l'oració del Regina Coeli per a referir-se a les víctimes de la massacre:

«Les víctimes, incloent-hi els infants, són fidels que es dirigien a un santuari per resar i han estat assassinats després d'haver-se negat a renunciar a la seva fe cristiana. Que el Senyor aculli en la seva pau aquests testimonis valents, aquests màrtirs, i converteixi els cors dels terroristes», destaca el Romà Pontífex.

El llibre

Parenostre, resum de tot l'Evangeli

Lorenzo Orellana

Centre de Pastoral Litúrgica
8 euros

Quan preguem, abans de demanar, contemplem el Pare i lloem el seu nom, el seu regne, la seva voluntat, i després supliquem. Supliquem els dons que necessitem per a continuar lloant-lo: el pa que és nostre, de tots, mai meu i sense el qual no hi ha fills; el perdó, que Déu ens dóna segons nosaltres siguem capaços de perdonar i sense el qual no som germans; no caure en la temptació, ans veure'ns lliures del mal i del Maligne que ens assetja. Aquesta mínima reflexió ens porta a pensar que les set súpliques del Parenostre són antropocèntriques, ja que totes elles consideren els interessos de l'home, ja que és l'home el qui té necessitat que sigui santificat el nom de Déu, que vingui el seu regne i es compleixi la seva voluntat.

Glossa

Des de la mirada de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

Monestir de Santa Teresa, Vic

La festa de la Santíssima Trinitat ens convida a mirar, de manera agraïda i orant, els contemplatius, aquells homes i dones que, en la vida del claustre, viuen la seva vocació de contemplar el món des de la mirada de Déu. En la nostra diòcesi hi ha cinc monestirs de vida contemplativa femenina: dos a Vic, les carmelites descalces i les sacramentàries, dos a Manresa, les caputxines i les dominiques, i un a Igualada-Jorba, també carmelites descalces. Cada un d'aquests monestirs viu, des del seu carisma propi, l'amor al Senyor, la caritat mútua i la pregària intercessora a favor de tota la humanitat; de manera especial per l'evangelització, a fi que tota l'Església visqui la sortida missionera. La vida contemplativa no és mai una evasió del món, sinó un entrar en la mirada de Déu que sempre és d'amor a la humanitat, sense cap exclusió. En la mirada de Déu no hi ha res més que amor i acolliment. «La vida consagrada és una història d'amor apassionat pel Senyor i per la humanitat: en la vida contemplativa aquesta història es desplega, dia rere dia, per mitjà de l'apassionada recerca del rostre de Déu, en la relació íntima amb ell. Qui se submergeixi en el misteri de la contemplació veu amb ulls espirituals: això li permet de contemplar el món i les persones amb la mi-

rada de Déu» (Francesc, *Vultum Dei quaerere*, 9.10).

No podem pas amagar el moment difícil que passa la vida contemplativa, sobretot per la manca de vocacions joves. Però hem de fer una mirada d'esperança. En els monestirs de la nostra diòcesi hi ha un nombre, no pas menyspreable, de quaranta-vuit monges; i la mitjana d'edat, cinquanta-set anys, és més baixa que no pas la de la vida religiosa activa o la dels preveres diocesans. Hem de lluitar sempre amb esperança, tant en la pregària com en l'estima, a favor de la vida contemplativa. La nova evangelització demana monestirs que, des del silenci i la pregària, siguin el fonament de l'aventura missionera de tota l'Església.

Fem nostres les paraules del Sant Pare: «Estimades germanes contemplatives, què seria de l'Església sense vosaltres i sense els qui viuen a les perifèries del que és humà i actuen en l'avantguarda de l'evangelització? L'Església té amb gran estima la vostra vida de lliurament total. L'Església compta amb la vostra pregària i amb la vostra ofrena per a portar la bona notícia de l'Evangeli als homes i dones del nostre temps. L'Església us necessita» (ibídem, 6).

